

Âşk Safiye'nin romanı

Safiye Ayla'nın 1969-1973 yılları arasında bir komando ile yaşadığı büyük aşkı duymuş muydunuz? Zamanının medyatik aşklarından biri bu. Doğan Kitap'tan çıkan Serdar Soydan'ın yazdığı biyografik roman "Lütfen Alışılmayın/ Safiye Ayla ve Komando" bu aşkı hakkıyla anlatıyor. Filiz Aygündüz **Sayfa 3**

İki kültürün uyumlu bir bileşimi

Rostam Batmanglij, İranlı bir anne babanın çocuğu olarak annesinin karnında geldiği ABD'de doğdu ve bir İranlı - Amerikalı olarak yetişti. "American Stories" adlı yeni albümü İran ve ABD kültürleri arasında büyümüş bir göçmen çocuğun kişisel aile hikâyesine odaklanıyor. Rostam, kendisini ait olduğu her iki kültürün de uyumlu bir bileşimi, bir tür kendine has formül gibi görüyor. Mehmet Tez **Sayfa 2**

Müzik | Festival | Tiyatro | Edebiyat | Sinema | Plastik Sanatlar | Fotoğraf

Kültür SANAT

Milliyet

17 Mayıs 2026 Pazar

Paylaştığımız gökyüzü

Sanatçı Nevzat Yıldırım yeni sergisi "Gök Kubbe"de İstanbul'un tarihi cami ve kubbelerine ışık ve hafıza üzerinden bir bakış sunuyor. Yıldırım: "İstanbul'un kubbeleri, Osmanlı'dan günümüze uzanan çok katmanlı bir medeniyet hafızasının hem mekânsal hem de manevi ve kültürel izlerini taşıyor. Kubbeler salt bir mimari unsur olmanın ötesinde, 'paylaşılan bir gökyüzü' fikrinin somutlaşmış hâli olarak görülmeli... Bu yönüyle İstanbul'un kubbeleri, geçmiş ile bugün arasında kurulan görsel ve düşünsel köprülerin belki de en güçlü imgelerindedir." Seray Şahinler **Sayfa 4**

'Bize dikkatli ve daha şefkatli okumayı öğretti'

Meltem Sancaktaroğlu'nun yazdığı "Son - Selim İleri'ye Veda Romanı", usta yazarın doğum gününde, 30 Nisan'da yayımlandı. İleri'nin edebiyatının okura "Edebiyat yalnızca anlatmak değildir; saklamak, hatırlamak, incitmeden dokunmak ve kaybolana bir kez daha ses vermektir" diye fısıldadığını söyleyen Sancaktaroğlu "Selim İleri hem insanı hem zamanı hem de şehri daha yavaş, daha dikkatli ve daha şefkatli okumayı öğretti" diyor. Ümrân Avcı **Sayfa 4**

61. Venedik Bienali Yüksek sesli, gergin ve politik

Bu yıl 9 Mayıs- 22 Kasım arasında 61'inci kez gerçekleşen Venedik Bienali'nde sanat ile siyaset tamamen iç içe... Özellikle Gazze soykırımı nedeniyle birçok sanatçı, İsrail'in Bienal'den çıkarılmasını istedi. Binlerce imza toplandı. Tabii Rusya da Ukrayna nedeniyle protesto edildi. Fakat bu gürültünün sonunda hem Rusya hem de İsrail bienale katılabildi. Bu karar, Kamerunlu küratöre değil bienal yönetimine aitti. Yani davul Kamerunlu'nun boynunda, tokmak İtalyanların elindeydi. İran'a saldıran ABD'ye karşı ise sesini çıkararak kimsecikler yoktu.

Bienal'in bu yılki başlığı "Minör Tonlarda". Oysa Venedik'te artık hiçbir şey minör değil. Her şey yüksek sesli, gergin ve politik. Belki de bu yüzden

Manfrin'deki heykelsi dili de bienalin şehirle karışan damarını güçlendirdi. Doç. Dr. Efe Sivış **Sayfa 3**

Kamerun doğumlu Koyo Kouoh'un Bienal'in ilk Afrikalı kadın küratörü olarak seçilmesi yalnızca kültürel bir tercih değil; Batı sanat dünyasının kendi sömürge geçmişine hesaplaşma arzusunun da güçlü bir sembolü. Şehirdeki simültane sergiler, bazen ana Bienal'den daha etkileyiciydi. Prada Vakfı'ndaki Amerikan çağdaş sanatının parlaklığından çok, 16. YY sarayının kendisi, freskli tavanları ve aristokratik ağırlığı daha çarpıcıydı. Bu saray, bir zamanlar Kıbrıs Kraliçesi Caterina'nındı. Accademia'daki Marina Abramovi sergisi, Anish Kapoor'un Palazzo

Sefasını sürenler değil, cefasını çekenler

Angelina Jolie'nin rol aldığı "Couture/Moda", Paris Moda Haftası'nda geçiyor. Yolları modada ve Paris'te keşişen kadınların hikâyelerini anlatıyor. Ancak seyirciyi moda dünyasının şatafatının görünmeyen karakterlerini yani emekçilerin hikâyesine götürüyor. Farklı sınıflardan, yaşlardan ve ülkelerden olsalar da filmdeki karakterlerin hepsi modanın kaymağını yiyen değil, cefasını çeken kişiler. Filmde modanın dışkıları, bu karakterlerin yaşadıkları zorlukları birbirine bağlayan, tamir eden bir metafora dönüşüyor. Müjde Işıl **Sayfa 2**

